

در بزرگداشت انقلاب

زنان و مردان ایران زمین،

دهمین سالگرد انقلاب به هنگامی فرامی‌رسد که «ایران دیرینه‌سال به ورطه‌ی هولناکی فروافتاده» و، با پافشاری در به‌کار بستن برنامه‌های واپس‌گرایانه، زندگی ملی به‌سختی آسیب دیده «و آن همه شورمندی جای خود را به سرخوردگی داده است.»

ده سال پیش، مردمی آرمان‌خواه، که در راستای بازگشت به خویش‌تن خویش به خیزشی همگانی پرداخته بودند، در چنین روزی زمین و زمان را به لرزه افکندند و طومار استبداد و وابسته‌به‌استعمار را درهم‌پیچیدند تا سامانی نو پیریزی کنند - سامانی بر پایه‌ی خواست‌های تاریخی برای رسیدن به استقلال ملی، آزادی‌های فردی و اجتماعی، و عدالت همگانی و بازگرداندن یکپارچگی و آبادانی به ایران‌زمین و برخورداری از شکوفایی فرهنگی. ملت ایران در فرازونشیب زندگی پرباری که داشته است بارها از درون خویش نقش تازه‌ای برکشیده و بی‌شک انقلاب بیست و دوم بهمن یک‌هزار و سیصد و پنجاه و هفت یکی از پرارج‌ترین آن‌هاست. انقلاب بیست و دوم بهمن با سر زدن از پیوند ناگسستنی ایرانیگری و اسلام‌باوری فروزش اراده‌ی ملتی بود که، در راستای پیش‌روندگی، پیاپی با دسیسه‌های امپریالیست‌های جهان‌خوار روبه‌رو گشته و ناکام مانده، ولی هرگز از پا نیفتاده و از کوشش بازناهیستاده است.

شکوه چنین روز غرورآفرینی پیوسته بر تارک تاریخ ایران می‌درخشد و بزرگداشت آن وظیفه‌ی ملی همه‌ی فرزندان این سرزمین خدایی می‌باشد.

دریغا، در پی پیروزی ملت، هنوز نبض توفنده‌ی انقلاب برای پایان دادن به هر گونه سلطه‌گری در رگویی اجتماع می‌کوبید که خودجولوانداختگان جایگاه‌های گرداندگی کشور را یکی پس از دیگری اشغال کردند و سپس برای انحصار قدرت به ستیز با یکدیگر پرداختند. روند انحصارگری خوشه‌چینان پیروزی ملت چنان شتابنده بود که ضرورت سازندگی یکسره به بوته‌ی اجمال افتاد، جدول ارزش‌های انقلاب در هم‌شکسته شد و ایران به واپس‌ماندگی بیشتری دچار گردید. حتی تجاوز دشمن بیگانه، که هستی و یکپارچگی ایران را تهدید می‌کرد و انقلاب را هم به سخره گرفته بود، ناچیز شمرده شد و برکرسی قدرت‌نشستگان جنگ سرنوشت‌ساز را تنخواه‌گردان سیاسی برای حذف رقیبان خود نمودند.

با این همه، مردم، که نگران آینده‌ی میهن و انقلاب بودند، با همه‌ی هستی به رویارویی دشمن برخاستند و نیروهای سلاحدار با ایثار بی‌مانندی، به‌رغم همه‌ی کمبودها، لشکریان تجاوزگر را تا فراسوی مرزهای قراردادی باز نشانند؛ ولی زمامداران کشور با ندانم‌کاری و شاید هم بندوبست‌های پنهانی جنگ را فرسایشی کردند و فرصت گران‌بهای را برای رسیدن به پیروزی ملی از دست دادند. سرانجام نیز، در پی یک رشته شکست‌های شکبرانگیز، سردمداران جمهوری اسلامی «ناگهان در بدترین هنگام‌ها آتش‌بس دلخواه دشمن و یاوران جهان‌خوار آن را پذیرا شدند» و ناحق طعم تلخ شکست را به مردم ایران چشانیدند. بدین سان، انحصارگران برکرسی قدرت‌نشسته شکوه روز غرورآفرین پیروزی انقلاب را فروریختند و بر گستره‌ی ایران‌زمین سایه‌ی پریشانی و پشیمانی افکندند.

وقتی، به جای سامان انقلابی، جهل و خشونت به پاسداری از نظام سیاسی و اداری کشور گرفته شود، حیثیت ذاتی انسان نادیده گرفته شود و آزادی‌های فردی و اجتماعی پای‌مال گردد و آرزوهای بزرگ دستخوش هوس‌های کوچک قرار گیرد؛ جز این فرجامی نخواهد بود.

اینک دست فراخ انحصارگران برای سرکوب روان‌شناسی اضطراب بر جامعه چیره نموده، غریو چندش‌آور مرگ فضای ایران را تیره کرده و استواری و سازندگی را از همت ملّی زدوده است. روند عملکرد پیش‌رانده‌شدگان پس‌از پیروزی انقلاب، به‌ویژه در سال‌های «نبرد میهنی» و چند ماهی اخیر، به‌جز افزودگی فقر و بیکاری و گرانی، و کمبود بهداشت، درمان، آموزش، و کاهش دهشت‌بار در آمد ملّی به‌بارنیاورده و، بدتر از همه، مردم را نسبت به نقش بنیادین خود در حرکت‌های اجتماعی به تردید افکنده است.

شگفتا که، در پی این همه شکست و نابسامانی، سران جمهوری اسلامی بی‌اعتنا به موج فزاینده‌ی ناخشنودی همچنان به کرسی فرمانروایی چسبیده‌اند و، در پس این همه زشت‌کاری، دم از بایستگی سازندگی می‌زنند. «چگونه ممکن است آفرینندگان این بحران سهمگین برای کشور، که با تهی‌کردن انقلاب از کارمایه‌ی سازندگی این همه ویرانگری کرده‌اند، بتوانند در بازسازی ایران به‌خون‌تپیده و برآوردن آرمان‌های ملّی کوچکترین نقشی داشته‌باشد.» چنین است که بزرگداشت دهمین سالگرد انقلاب ایجاب می‌کند از زمامداران کنونی ایران خواسته شود تا به گونه‌ی پدیدآورندگان بن‌بست در روند زندگی ملّی صحنه‌ی گرداندگی کشور را ترک کنند و به مردم فرصت دهند تا سرنوشت خویش را به دلخواه رقم زنند.

اکنون حزب ملت ایران، که در کوشش‌های به‌انقلاب‌انجامیده سهم بسزایی داشته است، یک بار دیگر بر پیمان دیرین خود با شما زنان و مردان این نیاخاک ایزدی برای بازگرداندن حاکمیت ملّی پای می‌فشارد. تنها با زنده‌داشت اسطوره‌ی همبستگی ملّی است که می‌توان از این آزمون سخت نیز سربلند به‌درآمد و به انقلاب جان‌مایه‌ی تازه‌ای داد تا از عهده‌ی سازندگی برآید.

هم‌میهنان، حزب ما از همه‌ی شما می‌خواهد تا به «اتحاد بزرگ» روی آورید و برای برقراری مردم‌سالاری بکوشید. باشد که ایران‌زمین یکپارچگی را بازیابد و جاودانه آزاد و آباد گردد.

درد بر روان تابناک همه‌ی شهیدان انقلاب، پیروز باد ملت.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران